

10th International Conference on
Food industry sciences, organic farming and food security

سیاست غذایی

شیرین نیازی

سلاله سبک ملک

زهرا بابایی

سها وریایی

تعریف امنیت غذایی طی ۵۰ سال گذشته تکامل یافته و تغییر کرده است، از جمله معرفی چهار رکن رایج امنیت غذایی: در دسترس بودن، دسترسی، استفاده و ثبات، که در شکل‌دهی سیاست مهم بوده‌اند. در این مقاله، ما این موضوع را بیان می‌کنیم که زمان آن رسیده است که تعریف ما از امنیت غذایی به‌روزرسانی رسمی شود تا دو بعد دیگر پیشنهاد شده توسط پنل سطح بالای کارشناسان امنیت غذایی و تغذیه را شامل شود: عاملیت و پایداری. ما نشان می‌دهیم که تأثیر گسترش نابرابری‌های سیستم غذایی و آگاهی روزافزون از ارتباطات پیچیده بین سیستم‌های اکولوژیکی و سیستم‌های غذایی، اهمیت این ابعاد اضافی را برای این مفهوم برجسته می‌کند. ما بیشتر به تشریح راه‌هایی می‌پردازیم که در آن رهنمودهای سیاست بین‌المللی در مورد حق بر غذا هم‌اکنون هم‌آژانس و هم‌پایداری را در کنار چهار رکن تثبیت شده نشان می‌دهد، و اتخاذ یک چارچوب شش‌بعدی برای امنیت غذایی را هم در سیاست و هم از نظر علمی به گام بعدی منطقی تبدیل می‌کند. ما همچنین نشان می‌دهیم که قبلاً پیشرفت‌هایی در زمینه ارائه اندازه‌گیری‌های آژانس و پایداری در ارتباط با ناامنی غذایی انجام شده است.

واژگان کلیدی: سیاست غذایی _ امنیت غذایی _ سیستم غذا _ مقیاس